

تعداد بیمارستان های پایتخت

۱۹ فروردین ۱۴۰۰ ساعت ۱۱:۳۷

تهران تا سال ۱۸۵۲م [۱۲۳۱ش] که جمعیت آن حدود ۱۰۰ هزار نفر بوده حتی یک بیمارستان واقعی نداشته است. یک دار الشفاء که توسط فتحعلی شاه (۱۷۹۸-۱۸۳۴م [۱۱۷۷-۱۲۱۳ش]) ساخته شده بود در تهران وجود داشت.

ایران در دوره قاجار فاقد امکانات بهداشتی و درمانی بود. به طوری که تهران علی‌رغم آنکه پایتخت سیاسی کشور بود؛ اما به هیچگونه خدمات درمانی از جمله مراکز بهداشتی دسترسی نداشت. البته بعدها و در دوره امیرکبیر تلاش‌هایی در این زمینه صورت گرفت اما تا آن دوره بیمارستان به معنی واقعی وجود نداشت.

«تهران از سال ۱۷۹۶م [۱۱۷۵ش] پایتخت ایران بوده است و دارای جمعیتی بیش از ۲۲۰ هزار نفر (حتی بر اساس بعضی گزارش‌ها در سال ۱۹۲۰م [۱۲۹۹ش])، ۳۰۰ هزار نفر بوده است. تا سال ۱۸۵۲م [۱۲۳۱ش] که جمعیت آن حدود ۱۰۰ هزار نفر بوده حتی یک بیمارستان واقعی نداشته است. یک دار الشفاء که توسط فتحعلی شاه (۱۷۹۸-۱۸۳۴م [۱۱۷۷-۱۲۱۳ش]) ساخته شده بود در تهران وجود داشت. همانگونه که مرسوم بود، این نهاد به یک حوزه و مسجد پیوستگی داشته و گاهی اوقات، بیماران اندکی در آنجا اقامت می‌کردند که به آنها غذا نیز داده می‌شد. هر چند که این نهاد تا هنگام زمامداری محمدشاه (۱۸۳۴ - ۱۸۴۸ م [۱۲۱۳-۱۲۷ش]) وجود داشت اما بی‌استفاده مانده بود. سپس این نهاد درمانی به یک مدرسه تبدیل شد. هر چند که دانش‌آموزان مقررری دریافت نمی‌کردند. به نظر نمی‌آید که هیچگونه فعالیت پزشکی فعالی در زمان زمامداری ناصرالدین شاه (۱۸۴۸-۱۸۹۶م [۱۲۱۳-۱۲۷ش]) در آن انجام شده باشد.»

منبع: ویلم فلور، بیمارستان‌های ایران در زمان صفویه و قاجار، ترجمه دکتر ایرج نبی‌پور، تهران، انتشارات دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی بوشهر، ۱۳۹۳، ص ۱۹

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۴۸۲۸۰/پایتخت-پای-بیمارستان-تعداد/>